

békebizottságot. Német-Ausztriában is órák kérdése a proletárforradalmi kitörése. Szombaton délután 2 órakor megálltak az összes gyárak Budapesten. A munkásság ezrei az Országház térére szeltek azért, hogy a nagy győzelmeiket naggyűlés keretében megünnepelhessek. 4 óra után egymásután érkeztek a népbiztosok Garbai Sándor, Kyp Béla, Szántó Béla, Pogány József, Landler Jenő, Rákosi Mátyas, Hamburger Jenő, Hanburic József, Garbai elvtárs nyitotta meg a gyűlést és utána minden népbiztos beszélt.

Ezen impozáns ünnepség Budapestnek példát mutat, hogy itt nálunk is nagy szükség van a folytonos naggyűlésekre, mert a közönség csak így tudja megérteni a proletáriátus eszméit. A győzelmi ünnep legyen elragadó

láng, mely ne csak Budapesten, hanem a vidéken is diadalmas legyen. A félreértések miatt fontos, hogy minden községben legyenek oktató naggyűlések. Tapasztalatom alapján állhatom, hogy Cselidombokon még mindig folyóak az alattomos agitációk a proletárdiktatúra ellen. Jelen pillanatban nem akarunk beleilleszkedni az új társadalmi rendbe. Nagyon sokan vannak, akik egy adag husért és egy fehér borért mindeneköztön a proletáriátus ellen. Csak hogy szabad a huson és boron keresztül nézni nagyzerű társadalmi

leketlen pénzemberek gazdasági és társadalmi helyzetét lép helyre. A tanácsköztársaság föltörése a földesnemzeti életünknek új átrendesítését

penz természetesen tehát, hogy nekünk is gondolni kellett külön magyar tanácsköztársasági pénzről. S ha nem is tenének megkülönböztetést a kékpénz és a fehér pénz között, akkor is be kellett volna vonni a kékpénzt, de a bevontat csak sietlenni az, hogy a burzsoázia felhasználva a proletáriátusnak aellenüggekben való tájékozatlanságát, ellenforradalmat akar kovacsolni a kékpénzből. A burzsoázia ebben is megbukott, mindfogy mindép ellenforradalmi kísérletét le fogja törni az egységes proletáriátus ellenállhatatlan ereje.

A szociálistapárt gyűlése.

A szociálistapárt szociálistapárt hatfő délután 4 órakor a városban első gyűlést tartott. Perzsvi elvtárs megrítójában megrotta a közönség a a part tagjaik azon részét, akik a mi komoly időben nem tudják a munkásságot s nem jelennek meg a gyűlésen.

Ky János elvtárs hőszóbb beszédben emelte az általános helyzetet. Foglalkozott a vasutas sztrájkból kifolyó áruhátsággal s rámutatott, hogy egyesek még mindig hallgatnak a papjak igazosára.

Után Gródy A. adir katona pártos

Sajnos kell látnom, hogy itt Cselidombokon még mindig vannak egyes emberek akik nem akarják megérteni az újrendszert, akik elfusszák saját maguknak s ebben a tudatlanságukban ellenük emelik szavukat igaz, hogy a kisebb helyeken nem szabad megvárni a nép tanultja. Mitani tanú akornak lenni, azért tanuljunk hogy tanultunk. Mi olyan világot akarunk, ahol a munkát meg tudjuk beszúlni s a munkásság előzékeny annak örömeit. De hosszú proletárdiktatúra kell ahhoz, hogy a régi rézsím összes gyalatatoa dőljen kitérőből. Ha az a sztrájk nem lesz szükség proletárdiktatúra s mindenki annyit dolgozik, amennyi a sokért van tehát csak az ezek aki dolgozik.

Elvtársak! A magyar tanácsköztársaság ünnepét itt Budapesten egy millió ember ünneptett a tanácskörmény és a vöröshadsereg mellett, amely visszafoglalta a vidéket től. Itt pedig vannak elbuntott emberek akiknek lelket gonosz igazatok megtudják megelyezni. Mi nem bánjuk a vállasszabadságot, de nem engedjük meg, hogy bárki a vallás ürügye alatt ellenünk igazgasson s az a vallás amit hitoktatónak, aki a népet rosszakaróbb ellenünk akarja uszítani. Hibázzamitanak egyesek, akiknek fáj ez a marrend hogy majd visszaszajon a régi világ. Vagy annak az időnek amikor a klerikális feszekben egy liter borért, vagy palinakért még lehetett vásárolni az emberek lelket. Képen a régi rohadat, kapitalista rendszor

Letörlik a kékpénz ellenforradalmat.

A forradalmi kormányzótanácnak az az elhatározása, hogy az úgynevezett kékpénzt, az Osztrák Magyar Bank által kibocsátott jegyeket bevonja végre valahára végtől a pénzt körültrájkoló anarchizmus. A kék pénz az utóbbi időben nem szolgált más célra, mint arra, hogy a burzsoázia folytonosan összehasonlíthassa állítólagos értékét a fehér pénzzel és ezzel igazgasson alattomosan és hazugságot hazugságra halmozva, a tanácsköztársaság ellen. Proletár-leszervek között is voltak olyanok, akik jóhiszeműen és a tények nem ismerésében felütek a burzsoázia csínyjének és elhitték, hogy a kék pénz többet ér, mint a fehér.

A forradalmi kormányzótanácnak kötelessége, hogy minden ellenforradalmi törekvést a csirájában elfojtsion és azért lehetetlen volt törnie tovább ezt az agitációt, mely kékpénz jegyben folyt a proletárárdekek, a tanácsköztársaság ellé.

Higgyék el az elvtársak, akik jóhiszeműségükben, esetleg tájékozatlanságukban hitték adatak a kékpénz állítólagos értékéről elterjesztett híreknek, hogy még a burzsoázia értékelése szerint is nagyobb értéke van a tanácsköztársaság pénzenek, mint az Osztrák Magyar Bank jegyeinek. A bankjegy értéket annak fedezete ezerszerelte megüti s a letűnt korszak arannyal és ezüsttel fedezte a bankjegyét, de gondoljuk el, hogy az arannyal és az ezüsttel is csak képzelt értéke van, az Osztrák Magyar Banknak pedig még abból a képzelt értékéből is igen kicsit mennyisége van. A monarchia is a háború folyamán aranyban volt kénytelen fizetni szövetségeseinknek és a semlegeseknek, amikor árut kaptunk tőlük s miután hogy kivétel, tehát az arany szerzés lehetősége, az Osztrák Magyar Bank arany készlete alaposan megfogyott, ezzel szemben egyre másra nyomták a pénzt, úgy hogy már közel 30 milliárd névértékű bankjegy van forgalomban, ugyiszólván fedezet

nélkül, az Osztrák Magyar Banknak zég van valami aranya, úgy hogy a papir pénzt nem sokkal több értékű pusztán papir értékűnél. Még kell nézni a külföldi tőzsdék árfolyamait, námit és látni fogunk, hogy az Osztrák Magyar pénznek, tehát a kékpénznek olyan kicsiny az árfolyama, mint a mi nem volt és ez is csak papírosan van, mert ténylegesen a külföld nem fogadja el a kék pénzt.

Ezzel szemben a tanácsköztársaság pénzenek a tanácsköztársaság minden vágyona és feladata házak, földbiratók, laányak, parti és a gazdasági üzemek mind a tanácsköztársaság tulajdonába vannak és a valóságos érték ezalapot a tanácsköztársaság pénzenek afelel nyújtformát a burzsoázia értékmérese szerint a használatfálólán nagyobb értékű, mint az Osztrák Magyar Bank pénzügyei.

De nem is érvelünk a burzsoázia értékmérésével, a mi pénzünk, a tanácsköztársaság pénze egészen más lesz, mint volt a burzsoázia. A szociálista államban nem lesz szükség a pénzre, mert mindenki az állam fog ellátni bőségesen, mindazzal, amire szüksége van. Az is természetesen, hogy ebben az átmeneti időben, amelyben mi élünk, már lényegesen át kell átkulnia a pénznek az általalulást látjuk abban is, hogy a bizonyos hátláng mindenkinek meg van kötvő a pénzszerzés lehetősége, hiszen a mi célunk az, hogy mindenki a lehető legjobban éljen, ha dolgozik, de vagyont ne szerzhessen, mert nagyobb összegű pénz nem gyűlhetik össze másképen mint mások munkájának korszakmunkólásából.

A kékpénzt el kell takarítani az utóból az Osztrák Magyar Bank szabaddalma ez az végén megvagy, az Osztrák Magyar Bank vonta volna be a jegyeit, melyek helyébe a monarchiából alakult államok maguk fognak pénzt kibocsátani, lesz külön cseh, osztrák, jugoszláv, román

nem szakmányolják ki a népet, ha nem buzerálhoidasok, a gyárosok, még egy ideig talán elérhető volna a kapitalizmus. De soka akkor sem. — Azért gyűléseztünk, hogy értsük meg egymást, elvtársak. Egy nagy városban nem létezik ami itt van. Nem abban rejlik z

célunk, hogy elűrölgük a magyarság és mel-
tóságot címeket de ezek ugyanazok, akik
ezelőtt voltak. Dolgoztatni kell őket is, akkor
mondhatják joggal, hogy eltársak. — Ne
hagyjuk magunkat félrevezetni. Mert ki kiva-
gassa azt a régi, gyalátságos rendszert? Azt
hiszem, senki.

— Mi azért nem, hogy azért jöttek
Czellődműlkre, hogy itt kiválogassuk az emb-
ereket és felakasszunk. Elhittünk azért, hogy
akkor egyaránt igazunk, buntogattak és még
gyavabbra elhittük, meggyaláztak. Mert
inkább száz búrsof vesszen, mint egy pro-

letar. Tudom, hogy a község urainak nagyon
fáj, hogy itt vagyunk. Fáj nekik a tíz óra
zára is, mert nem kártyázhatok a kaszi-
nóban. A munkásnak ez nem fáj. — És ke-
rüljön az életükbe, de nem engedjük, hogy
egy prólátárnak bantadása legyen, vagy a
tanácsköztársasággal valaki szembehegyezked-
jék. Mert minden egyes proletar csak fey-
verrel állhat mellettünk.

Az éljenzéssel fogadott beszéd után
Perényi elvtárs Szöröszvári után a nyolc-
veget ért.

A vasutasok hétfői nagygyűlése.

**Az államvasutak igazgatósága és a Vasutas Szövetség kiküldötteli Czellő-
dműlkön. — Szigorú lecke a sztrájkban résztvevő vasutaságnak. — A Kormá-
nyzatnácás dícsérete a sztrájkban részt nem vett munkáságnak. — „Aljas, piszkos politikai háttérre volt a mozgalomnak.” — Megtorlás az
értelmi szerzőknek.**

Punkosd másnapján a Griff-s: me-
nagyteremben tartotta meg a czellő-
dműlki vasutaság nagygyűlést. A termet
zsúfolásig megtöltötte a vasutaság. A
gyűlésen Budapestről, az államvasutak
igazgatósága és a vasutas szövetség
részéről Krempánszky Ervin és Glatter
József, valamint Soros Gusztáv vettek
részt. Mind a hárman felszólaltak a
felszólalásokból látható a vasutaság,
hogy mennyire ellátta úgy a Központ,
valamint az ország főbb ügyvezetőségé-
nek személyzetét a Szövetség háta mö-
gött, Szombathelyen rendezett vasutas
sztrájkot. Látható a vasutaság, hogy
mennyire humanus és kíméletes volt
velük szemben a Vasutas Szövetség,
amikor a Kormánzatnácás — mint
az egyik szónok mondotta — egyene-
sen ki kellett könyörögni, hogy ezt az
orkánmadást, mely a főváros és a front
munkásainak a háttaladására akar
lenni, — ne kövesse a vérengzések és
akasztások egész sorozata.

Csányi elvtárs nyitotta meg a gyűlést.
Az első szónok Krempánszky Ervin volt, aki
tartalmas, hosszabb beszédben foglalkozott a
sztrájk előzményeivel, körülményeivel, rámu-
tatott arra, mi következett volna akkor, ha
ez az orvátmadás sikerül.

— Sok gondot okoz nekünk elvtársaim
s magám is sokszor foglalkozom ezzel, hogyan
fogja a szombathelyi ügyvezetőség személy-
zete ezt a szégyent kirepérálni. Hogyan fog
odaállni és hogyan fogja mérni követelni a
fizetésrendezést azokkal az elvtársakkal, aki-
ket ilyen ellenforradalmi tendenciájú, gyava
abnamunkavátraként megámadt és megbuk-
tatott. En nem hiszem el elvtársak, hogy
ennek a sztrájknak gazdasági jelentősége lett
 volna. Ezt nekem ne mondja senki. Ennek
kivőlről kiindult és a szombathelyi tiszvisze-
tek által torzabbított mozgalomnak igenis po-

egyműl ember és maró hónapja, akkor
akkad egy ültetés-tűző, melynek a minden
székletében sokkal jobban ellátott személy-
zete, aki meg nem nekedbőlött, megállítja a
vonatokat, hogy ne szállhassanak az öho-
zások fölém, a frontnak pedig katonák.
Hat mi lenne ma, ez, mit aljas gyávaság?

Felszólítja a vasutaságot, hogy hasonló
eseteket kerüdjének s ne üljének föl holmi
névnap-táviratoknak. Ha hármni egy-bajos
dobot van, forduljanak a Szövetséghez, amely
minden tagjának az ügyét szíven viseli.

Ezután Sörös Gusztáv emelkedett szó-
lárra.

— Fajdalmasan vettük a hírt a múlt
hétfői napján — mondotta — írt a Szö-
vetségben. S ugyanakkor értesített k beno-
kárrolás, hogy Puzsonyban a kivonulni
késűlő csehek 850 magyar vasutast maguk-
kal bűgölktek. Ebből a fajdalunkból csak a-
vidott fel bennünket, hogy ugyanakkor kap-
tuk az első hírtet a proletarokból alakult
vörös hadsereg győzelmeiről. Elvtársaim! Nem
akarom itt öök előtt elmondani, milyen
vélemény alakult ki a Kormányzatnácásban
ennek a Szombathelyről rendezett sztrájknak
hallatára. Csak annyit mondhatok, hogy ne-
künk, a Szövetség vezetőknek egyenesen
ki kellett könyörögnünk a Kormányzótá-
nácánál, hogy tagjainkkal ne úgy bánjadesk
el, mint ahogy a közönséges ellenforra-
dalmárokkal elbánni szoknak. Ne gondol-
ják öök, hogy a szombathelyi ügyvezetőség
néki megálltak volna a vonatok. Nem. Bu-
dapesten háttér vasutas vörös katoná varta
a pillanatot a sztrájk ök ide rendelt. De mi-
azt mondtuk, ezek az elvtársak félre van-
nak vezetve, ezeket eszmékkel, érvekkel kell
meggyőznünk és nem akarunk vért, térfort,
nem akarjuk kizárni a kebelünkűl ezt a
szamoftvő vasutaságot, amely ha tévedett
is egyszer, még lehet jó szocialista. De ez
nem jelenti azt, elvtársaim, hogy akik ezt a
mozgalmat rendezték, azok most már szalad-
janak. Most ne gondolják öök, hogy felhalmoz-
tak

intelligens emberek, akik nagyon jól tudták,
hogy becsúsznak. Ezek élvezik méltó
tételüket.

Glatter József szólt ezután, aki minden
széptügetés nélkül, nyílt szavakban mutat rá
a tiszta helyzetre.

Elvtársak! A Vasutas Szövetség és a

Kormányzatnácás köszönetét hozom azoknak
akik mint öntudatos szervezett munkások
kifarolták és sem írgertetés, sem fényegelés
nem tudta őket eltántorítani. Mint előttem
szólt mondotta, mi amnesztált könyörögtünk
ki azoknak, akik öntudatlanul cselekedtek.
De nem könyörögtünk ki azoknak, akik
fecinkosok voltak. Mert mi történt volna,
ha ez az aljas, piszkos ellenforradalmi
sztrájk sikerül? Ezt nem lehet megmon-
dani. — Akkor, amikor a régi rendszer alatt
na valaki a vasuti síneket, vagy annak alap-
zatát megrogatta, feyghazzal sújtottak. Mit
érdemelt az a gonoszmost, amikor proletar-
diktatúra van és ezzel a féttel a proletar-
uralom ellen merészelt szédülni, az ellenfor-
radalomnak jogal és a saját proletarizáló-
reit támadja meg orval. Amikor meg nekünk
nem volt szabad eszelestatat lennünk s ha-
esak a szűk egyes darab kegyrűnkert mertük
követelni, jött a rend és esodörözöny.
Mikor aztan a harcokban kipróbált munká-
testiverek maguk közé fogadtak bennünket,
kikapartak nekünk a gesztenyét, fölzaradi-
tottak a szolgaság alól, — mit érdemlünk,
mikor ilyen aljas módon haláljuk ezt meg-
nekik?

Elvtársak! Ma proletar diktatúra van. Ma
nem labra megy a játék. Akik ebben a moz-
galomban részt vettek, — nem öntudatlanok,
— ezt halha mondják nekem, — hoo-
kított, gondolt öni tudó emberek. A vasut
nem alkalmas beszámíttatlan munkásokat.
Mi nem akarjuk fejünket leéttetni egy
érelen tömegert. Ejön a lezárolás ideje.
Mindasokat, akik a mozgalom vezetői vol-
tak, felkötétek. Az aranysinórosoknak
fáj, hogy lóhult a csillag, az arany-
nór, hogy ök is olyan emberek, mint a
bakter. E amikor ezek nem tudtak mást,
mint buntolni, akkor esodákokozni kell, hogy
az a munkás hallgat az ilyen usztására.
A legnagyobb szégyen és gyalátság amit
itt műveltek. Hiba mondják erre, hogy te-
vedünk. Emellett nem lehet olyan könnyen
elsiklam. A főbűnösök lakolni fognak, a
többit pedig ki kell ganyalni, ki kell csu-
folni. Mert mi lett volna akkor, ha a habo-
rultan megzsarostott parasztság ezzel az
érelen tömeggel östünk jón?

Elvtársak! Nem kapunk csak féltü-
tetem önéket, meg a gondolatokól is, annak,
hogy hasonló esetnek résztvevői legvünk. Mert
aki ezek után sem ébred fel, ezzel a tanács-
köztársaság könyörtelenül fog elbánni.

A lelkiesen megtáplott beszéd után Csányi
elvtárs beárta az újét s a vasutaság a
felvilágosító beszédek meghallgatása után
lélekben és hangulatban megváltozva, széhe-
misleg meggyalázódva tartozott. Mintha nem
is ök létek volna, akik pár nappal előtte a
felbűnokra halgatva, a szombathelyiekhez
csatalkoztak.

Hogyha én

Hogyha én a két szemembe nézek,
Bűbűzök, csak egy szemem látni.
Nekimegyek aztán a világnak,

litt van a csók, ne panaszkodj értz,
Ez a pár szó száz osókkal felérte.
Mert hogyha most én is férfi lennék,
Véléd ezútt katonának menék.

